

Benaia

Benaia, unul dintre vitejii lui David

1. Uciderea comodității și a îngâmfării

În Biblie, aproximativ treisprezece persoane diferite poartă numele de Benaia. Cu una dintre ele vrem să facem cunoștință mai îndeaproape. Aceasta este Benaia, a cărui viață s-a desfășurat în imediata apropiere a lui David. David este împăratul său. Și aceasta nu abia de când David este prințul domnitor. Atunci este simplu. Nu, Benaia este cu David și atunci când acesta este vânat de Saul și situația arată ca și când n-ar deveni niciodată împărat. El vede în David pe împăratul ales de Dumnezeu, chiar dacă totul pare să fie împotriva. Benaia crede că David va domni cândva. Credința care se bazează pe Dumnezeu și pe alegerea Sa este întotdeauna superioară. Benaia se decide pentru David. El știe foarte bine că aceasta înseamnă că el va trebui să și sufere împreună cu David. Lui Benaia îi este indiferent dacă David domnește acum sau dacă este încă respins. David este toată simpatia sa. Pe el vrea să-l urmeze și cu el vrea să semene. Cum este cu devotamentul nostru pentru Domnul Isus? Vrem și noi să-L urmăm și să-I fim asemenea, chiar dacă El este încă Cel respins?

În dragostea sa pentru David, Benaia ajunge la fapte de credință. În două pasaje biblice ([2 Samuel 23.20,21](#); [1 Cronici 11.22,23](#)) sunt notate, aproape cu aceleași expresii, trei fapte ale lui Benaia: omorârea a doi viteji mari din Moab (care arătau ca niște lei), uciderea unui leu într-o groapă, pe când era zăpadă, și omorârea unui egiptean, pe care l-a ucis cu propriile sale arme. Deci, lui Benaia nu i-a fost teamă câtuși de puțin. Și n-a fost nici așa, că i-a fost destul după o victorie. Benaia era un bărbat cu curaj și perseverență. Din faptele sale de vitejie putem să tragem învățături spirituale importante. Cei trei vrăjmași, pe care Benaia i-a bătut și i-a ucis, sunt, de fapt, o imagine a trei puteri spirituale, cu care are de-a face fiecare dintre noi în viața sa ([Efeseni 6.12](#)). Primul vrăjmaș constă din doi viteji mari din Moab. Moab înseamnă „de la tată”. Cine a fost tatăl lui? Acesta a fost Lot ([Geneza 19.36,37](#)), un bărbat care iubea lumea. El vedea ce era în fața ochilor. El se lăsa călăuzit de poftele cărnii ([Geneza 13.8-13](#)), aceasta este din firea veche, pe care încă o mai are în el fiecare credincios. Prin urmare, Moab este și o imagine a faptelor cărnii ([Galateni 5.19-21](#)). În istoria Moabului devin vizibile două caracteristici, care rezultă din poftele cărnii. O trăsătură este comoditatea ([Ieremia 48.11](#)), iar cealaltă este îngâmfarea ([Isaia 16.6](#)). Cu acești doi „viteji” trebuie să ne răfuim.

Cum stai cu viteazul moabit, „comoditatea”? Te lași impresionat de el? El este într-adevăr un uriaș. Te gândești și tu uneori că ceilalți precis vor rezolva treaba? Preferi odihna? Nu ești disponibil când ești rugat, de exemplu, să ajuți la evanghelizare? S-ar putea, de asemenea, ca tu să te ascunzi în spatele: Eu nu pot nimic, contribuția mea nu contează. Atunci vreau să te întreb cum este relația ta cu Domnul Isus. Te mai gândești vreodată la ce a făcut El pentru tine? La toate suferințele și durerile care i-au fost pricinuite de oameni. Înainte de toate la rănilor pe care I le-a adăugat Dumnezeu, când L-a lovit în ceasurile în care El purta păcatele tale. Citește numai cu se spune în [1 Petru 2 \(1 Petru 2.21-25\)](#). Lasă acestea (din nou) să aibă influență asupra ta! Nu vrei să biruiești pentru El comoditatea și să intervii pentru El? Dacă-L ai în fața ochilor, nu va fi greu să închei socoteala cu „comoditatea”.

Ah, deja ai lichidat cu „comoditatea”? Foarte bine! Dar fii atent! Acum vine fratele ei, „îngâmfarea”. Nici ea nu este un băiețel. Ea se strecoară în inima ta în mod perfid, pe neobservat.

O recunoști după gândurile josnice care se nasc în tine, că totuși, tu realizezi mult mai mult decât toți ceilalți creștini credincioși, care au devenit o pradă a fratelui „comoditate”. Pe acest viteaz, tu l-ai făcut totuși cu un cap mai mic. În afară de aceasta, tu ești foarte bun și zelos. Tu lucrezi pentru adunare. Tot timpul tău liber tu-l jertfești pentru aceasta. Fără tine, adunarea n-ar fi ce este acum. Iar dacă ai pleca, adunarea ar putea să-și facă bagajul. Într-adevăr, ea ar putea să arate ceva mai multă prețuire. Și pe tine vreau să te întreb: cum este relația ta cu Domnul Isus? Ești activ, într-adevăr, numai pentru El și nu cauți complimente de la frații tăi și surorile tale? Privește la Domnul Isus! El, Învățătorul, a devenit un Slujitor pentru tine. Ca să stăpânești „îngâmfarea” te sfătuiesc să citești ce spune Domnul Isus despre ea în Luca 22 și în Ioan 13 ([Luca 22.26,27](#); [Ioan 13.1-17](#)). Lasă acestea să te influențeze! Dacă-L ai în fața ochilor, nu va fi greu să lichidezi cu „îngâmfarea”.

Benaia, mulțumesc pentru atitudinea ta curajoasă față de acești doi vrăjmași mari și pentru exemplu pe care l-ai dat astfel. Mulțumesc că ai arătat că este posibil să fie omorâți!

Rugăciune: Doamne Isuse, vrei să mă ajuți să omor „comoditatea” și „îngâmfarea”? Vreau să privesc la Tine și să Te urmez cu inima neîmpărțită și să-Ți slujesc.

2. Omorârea diavolului

După omorârea celor doi viteji puternici ai Moabului, Benaia nu merge să se culce liniștit pe laurii lui. El este atent în continuare, dacă amenință pe undeva vreo altă primejdie. De îndată ce ea se anunță, el se înfățișează energic și cu curaj îndrăzneț. Ce s-a întâmplat? Un leu a aterizat într-o groapă ([2 Samuel 23.20](#)). Este amintit în mod deosebit că aceasta s-a petrecut într-o zi când era zăpadă. Benaia ar fi putut să gândească: Leul este bine pus la păstrare acolo, el nu mai este pentru nimeni o amenințare; îl las să șadă frumos acolo și apoi va muri de la sine. Dar Benaia nu vede aceasta așa. Îmi imaginez că el și-a zis: Poate că leul a alunecat în zăpadă și astfel a ajuns în groapă. Ce i s-a întâmplat leului poate să i se întâmple și unui om. Copiii, de exemplu, găsesc că este foarte frumos să se joace în zăpadă. Imaginează-ți că unul dintre copii alunecă și aterizează, în mod nefericit, în această groapă. La aceasta nici n-avem voie să ne gândim! Benaia nu s-a gândit mult, a coborât în groapă și a omorât leul. El nu s-a gândit la sine, ci la primejdia pentru alții.

Benaia procedează conform semnificației numelui său. Numele său înseamnă: „Zidit de DOMNUL”. În relația sa cu DOMNUL, DOMNUL a făcut din el un om de caracter. Puterea de a începe lupta cu acest leu n-o are în sine însuși. De aceea spune: „Am putere pentru toate, în El, care mă întărește” ([Filipeni 4.13](#)). Acesta nu este limbajul lăudărosului, ci limbajul credinței către Atotputernicul. Pentru el, leul este ceva neînsemnat. N-a vorbit și împăratul său, David, acest limbaj când a spus: „Deoarece cu Tine alerg împotriva unei cete înarmate și cu Dumnezeuul meu trec peste zid” ([Psalmul 18.29](#))?

Leul este o imagine a diavolului, care vrea să ne înghită ([1 Petru 5.8](#)). În locurile cele mai imposibile, unde am crede că n-ar putea să izbutească mult, el încearcă să pună stăpânire pe victima sa. Pe lângă aceasta, are o predilecție pentru copii. Suntem cu ochii pe primejdiile cărora le sunt expuși copiii noștri? Cu ce vin copiii noștri în contact la școală și pe stradă? Este frig în lume. Acolo este un strat gros de zăpadă. Aceasta face lumea atrăgătoare și face ca frigul să fie uitat. Din nefericire, nu este o excepție că frigul îi întâmpină pe copii când vin acasă. Nimeni, care să-i aștepte ca să bea ceva cu ei, nimeni, care să-i întrebe cum le-a mers, nimeni, față de care să se descotorosească spontan de povestea lor. Da, doar există un „colț confortabil”. Se dă drumul la computer, pentru a intra în „rețea”, și vorbitul poate să înceapă. Cu cine? Există întotdeauna

oameni „amabili”, cărora le pot prezenta relatarea lor, care, cu siguranță că le vor da atenție. Zăpada arată atât de atrăgătoare, frigul este uitat, ei se apropie tot mai mult de groapă ...

Dacă ne dăm seama de aceasta, atunci să procedăm ca Benaia. Eu nu știu dacă cineva a observat acțiunea sa. Și nici nu este scris acolo că a luat cu el leul mort din groapă, ca să-l arate altora ca pe un trofeu. Poate că n-a povestit altora niciodată ceva despre aceasta. Dar Dumnezeu a observat-o și a pus să fie notată în Cuvântul Său. Această luptă cu leul din groapă amintește de lupta în rugăciuni din cămăruță, în ascuns ([Coloseni 4.12](#); [Matei 6.6](#)). Pe neobservate pentru oameni, dar remarcat de Dumnezeu, credincioșii pot să se lupte în rugăciuni pentru alții. Poate că te simți nefolositor. Atunci există aici o posibilitate uriașă ca să slujești într-un mod extraordinar celorlalți credincioși. Începe să lupți în rugăciuni pentru familiile și pentru copiii lor. Este nevoie mai mult ca oricând să ne rugăm pentru familii. Pe acestea se concentrează atacurile diavolului. Această chemare la rugăciune nu este valabilă numai pentru credincioșii mai vârstnici. Este de dorit ca și cei mai tinerii să recunoască necesitatea ei. Să ne luăm mai mult timp ca să ne rugăm pentru bunăstarea spirituală a copiilor noștri. Astfel poate oricine să devină un viteaz al adevăratului David.

În biruința pe care Benaia a câștigat-o în ascuns, el seamănă cu David. Și David omorâse în ascuns leul (și chiar și ursul) ([1 Samuel 17.34-37](#)). Când ne rugăm semănăm cu Domnul Isus. Domnul Isus este acum ascuns și de lume. El este în cer, unde Se roagă pentru fiecare dintre ai Săi ([Romani 8.34](#)). Există ceva mai frumos decât să semănăm cu El?

Benaia, mulțumesc pentru atitudinea ta curajoasă, prin care ai împiedicat ca să ajungă copiii în ghearele celui care vrea să-i înghită!

Rugăciune: Doamne Isuse, dă-mi ochi deschiși pentru primejdiile pe care le întâlnesc copiii noștri în această lume rece! Dă-mi curaj să previn primejdiile. Fă să-mi fie permanent conștientă importanța enormă a rugăciunii! Mi-ar plăcea să devin un luptător în rugăciuni.

3. Biruința asupra lumii

Benaia nu este nici măcar după a doua biruință omul care se face comod. De altfel, vrăjmașul nu renunță la luptă după o înfrângere. El apare de fiecare dată sub o altă înfățișare. De data aceasta, Benaia are de-a face cu un egiptean ([2 Samuel 23.21](#)). Ca și vrăjmașii dinainte, și acesta avea o statură neobișnuită. Atunci a apărut în fața sa o figură de cel puțin doi metri și jumătate. Aceasta va fi făcut impresie asupra multor oameni din Israel, dar nu asupra lui Benaia.

Egiptul este o imagine a lumii. Aceasta o putem învăța din cartea Exodul. Este țara care a ținut mult timp în robie pe poporul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a vrut să-Și salveze poporul din ea, împăratul Egiptului a opus rezistență violentă. Chiar și când poporul plecase, faraon a vrut să-l aducă înapoi și să-l aducă iar sub stăpânirea sa. Aceasta este o imagine despre ce se întâmplă când cineva se convertește. Atunci Dumnezeu îl salvează din lumea actuală, rea ([Galateni 1.4](#)). Dar să nu te gândești că odată cu aceasta ai scăpat definitiv de acest vrăjmaș. Sigur, el nu mai are nicio autoritate asupra ta. Și totuși, va încerca mereu să ajungă în stăpânirea unui anumit domeniu din viața ta. Rămâne primejdia ca anumite tipare din vechea ta viață să găsească din nou acces la tine. Au existat totuși și părți atât de atrăgătoare, doar n-a fost totul greșit, doar există o mulțime de lucruri de care te poți bucura, doar nu trebuie să fii rupt de lume.

Acestea, în sine, nu sunt argumente reprobabile. Dar fii atent: ești tu sigur că ele nu țintesc să șteargă cu buretele ruptura ta cu lumea și ești tu convins că ele nu slăbesc devotamentul tău față de Domnul Isus? Înainte te dedicai muzicii sau sportului sau puteai să te gândești numai la

îmbrăcăminte frumoasă sau la mașini frumoase. Ai rupt-o cu acestea. Deci, este greșit să ascuți muzică sau să faci sport sau să arăți îngrijit sau să folosești o mașină? Nu, dar gândește-te că acestea, pentru care ai trăit mai înainte, pot deveni din nou modelul tău de comportare, dacă nu-l întâmpini ca Benaia pe egiptean.

Cum a câștigat Benaia biruința? În primul rând, a mers la el cu un toiag – acesta este un baston. Ai nevoie de un toiag când ești pe drum. Toiagul arată că ești un străin pe pământ, ești în pelerinaj spre o anumită destinație. Destinația noastră nu este lumea aceasta. Doar suntem salvați din ea. Destinația noastră este în cer, într-acolo suntem pe drum. Dacă suntem într-adevăr conștienți de lucrul acesta, avem o armă împotriva vrăjmașului. Dacă lumea vrea să ne ademenească să luăm parte la distracțiile ei și să participăm la eforturile ei, ținem toiagul ridicat. În felul acesta spunem: noi nu-ți aparținem, noi aparținem cerului.

După aceea, Benaia i-a smuls egipteanului sulița din mână. Aceasta dovedește o atitudine puternică. El nu-l întreabă pe egiptean dacă ar fi așa de amabil, să-i predea sulița, ci i-o smulge cu forța din mână. Apoi îi dă egipteanului lovitura de moarte cu propria sa armă. El urmează și în aceasta exemplul împăratului său, David. Nu l-a omorât el mai înainte pe uriașul Goliat cu propria sa armă ([1 Samuel 17.51](#))? Aceasta arată din nou, într-un mod frumos, spre Domnul Isus, care l-a bătut pe diavol cu propria sa armă, moartea ([Evrei 2.14](#)).

În Coloseni 3 scrie cum se poate aplica uciderea egipteanului ([Coloseni 3.5,6](#)). Acolo ți se cere să-ți omori mădularele care sunt pe pământ. Ca unul dintre aceste mădulare este numită lăcomia, care este idolatrie. În ea ai trăit înainte, așa scrie aici. De îndată ce observi că ceva de pe vremuri vrea din nou să te acapareze, dacă simți că se iscă iarăși în tine sentimente pe care le întrețineai mai înainte, trebuie să rupi radical cu ele. N-ai voie să le dai șansa să te ia din nou în stăpânire. Aceasta este posibil numai atunci când te gândești la ce a făcut Domnul Isus la cruce pentru tine, ca să te salveze de ele. Acolo a obținut El marea biruință. În această biruință poți tu să stai. În felul acesta îi dai egipteanului lovitura mortală.

Benaia, mulțumesc pentru această a treia biruință. Am putut să învăț de la tine (cel puțin aceasta am putut să văd aici) cum ai încheiat socoteala cu trei mari vrăjmași: carnea, diavolul și lumea.

Rugăciune: Doamne Isuse, ajută-mă să nu mă las biruit de lume, ci să arăt că sunt răstignit cu Tine și prin credință trăiesc în Tine, Tu, Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

4. Recunoașterea primejdiilor

Rătăcirile lui David s-a încheiat. El este împărat peste Israel. Este vremea să-i răsplătească pe bărbații care l-au ajutat să devină împărat ([1 Cronici 11.10](#)). Printre acești bărbați este și Benaia. El i-a rămas devotat lui David în timpul respingerii sale. Fără să tremure, el a început lupta cu vrăjmașii care constituiau o amenințare pentru societate. Lui îi era indiferent dacă ei veneau spre el sau dacă el trebuia să meargă la ei. Unde vedea o primejdie, el acționa curajos. Am văzut aceasta în articolele anterioare. David a apreciat bilanțul impresionant al slujbei lui Benaia și l-a făcut conducătorul gărzii sale ([1 Cronici 11.25](#)).

Această „promovare” trebuie să fi fost o mare bucurie pentru Benaia. El era deja așa de legat de împăratul său, iar de acum va participa și mai strâns la viața lui David. În calitate de căpetenie a gărzii, el va trebui să aibă multe consfătuiri cu David. David îl va informa despre reședința sa și despre preocupările sale zilnice. David îi va spune unde intenționează să meargă. De aceea, Benaia va trebui să urmărească unde amenință primejdiile și cum pot fi evitate sau făcute inofensive.

Fiecare biruință asupra cărnii, a diavolului sau a lumii, Domnul o răsplătește cu ceva de la Sine Însuși. Puterea să spui nu la ceva ce îți oferă diavolul sau lumea, o găsești numai în dragostea Domnului Isus. Această dovadă a dragostei tale este așa de importantă pentru El, încât îți împărtășește mai mult despre Sine Însuși. Vei descoperi în Biblie tot mai mult despre modul cum gândește și procedează El, acum și în viitor. În același timp, El îți remite odată cu aceasta responsabilitatea să păstrezi ce ți-a încredințat și să nu lași să ți se răpească (1 Timotei 6.20a). Nu te ocupa cu flecăreala nelegiuită și cu oameni care vorbesc mult despre așa-zisa lor cunoștință (1 Timotei 6.20b). Aceasta o găsești la teologii liberali, care numesc bune, cu referire la Biblie, cele mai grosolane păcate și astfel duc în rătăcire nenumărați oameni. Un exemplu mai recent este un predicator care, cu referire la pasajul „toate sunt îngăduite” (1 Corinteni 10.23), îndreptățește o legătură homosexuală. Ca și când aceasta este o relație în care sunt exprimate gândurile lui Dumnezeu despre dragostea dintre bărbat și femeie. Aceștia sunt vrăjmași de cea mai joasă speță! Domnul Isus vrea ca tu să ții cu tărie ceea ce ai (în exemplul acesta căsnicia, așa cum a instituit-o El) până va veni El (Apocalipsa 3.11).

Când David a îmbătrânit, Benaia are de-a face cu o primejdie mare care-l amenință pe împăratul său. Primejdia venea dinăuntru. Un fiul de-al lui David, Adonia, vrea să devină împărat, în timp ce este limpede că Solomon este succesorul legitim al lui David. Această întâmplare este scrisă în 1 Împărați 1. Adonia este un flăcău chipeș și un guraliv înfigăreț. El știe și pe cine poate să atragă pentru complotul său și pe cine trebuie să țină departe de acesta. De Benaia nu trebuie să se apropie. Îi este limpede că pe el nu-l va obține sub influența sa. Te cunoaște și pe tine mediul tău înconjurător ca pe cineva care are caracter? Sau mergi și tu destul de repede cu cineva care are „influență”, care dispune de o anumită „carismă”? Judeci tu felul cum cineva își atinge scopul cu ceva la care tu nu ești atent la conținut? Atunci, Adonia a pus stăpânire pe tine. Atunci nu mai ascuți de Domnul Isus, pe care-L consideri ca „vechi”, în sensul de „învechit”. Tu cauți impulsuri noi ca să-ți trăiești credința. Cum vrea Dumnezeu s-o aibă, nu mai este așa de important. S-o „trăiești”, despre aceasta este vorba. Nu spun acum că trăirea nu este importantă. Dar credința redusă la (bazată pe) o „trăire de moment” [„Kick”] nu este de la Dumnezeu. În ea, nu Domnul Isus este central, ci omul și sentimentul său.

Gândește-te odată la aceasta, dacă te afli în anturajul bun. Acesta este sigur cazul lui Benaia. El are în preotul Țadoc și în prorocul Natan camarazi buni. Nici ei nu vor fi invitați. Cine sunt camarazii tăi, la care găsești sprijin, când ai nevoie de el? Sunt prietenii tăi oameni cu gânduri spirituale, care vor să trăiască cu Domnul Isus?

Acest triumvirat format din preot, proroc și soldat poartă de grijă ca planul lui Adonia să eșueze. Cum stă treaba cu preotul din tine? Un preot aduce jertfă. Fiecare copil al lui Dumnezeu este un preot și are privilegiul să-I spună lui Dumnezeu cât de mare este Domnul Isus și cât de măreață este jertfa Sa. Și cum stă treaba cu prorocul din tine? Ești tu deschis pentru ce are Dumnezeu să-ți spună? Atunci vei cunoaște gândurile lui Dumnezeu despre Fiul Său, că Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos (Faptele apostolilor 2.36). Pe oricine altcineva, care ridică pretenții la acest loc, îl vei respinge. Vei fi ca un Benaia veritabil, un soldat care luptă pentru drepturile adevăratului Împărat.

Benaia, mulțumesc pentru fidelitatea imperturbabilă față de David, chiar și când îmbătrânise. Mulțumesc că ai arătat că poți să înlături, împreună cu alții, marea primejdie a apucării tronului.

Rugăciune: Doamne Isuse, fă să recunosc când amenință primejdia că un altul preia autoritatea Ta asupra vieții mele!

5. Glorificat cu Hristos

Ai văzut că prin înțelepciunea prorocului Natan – cu sprijinul preotului Ţadoc și a soldatului Benaia – se împiedicase ca puterea în poporul lui Dumnezeu să ajungă în mâini greșite (1 Împărați 1.5-31). De îndată ce seriozitatea situației a ajuns la David, el a dat poruncă să fie Solomon proclamat ca împărat și uns. Benaia consimte cu o frumoasă mărturisire (1 Împărați 1.36,37). El exprimă dorința ca tronul lui Solomon să fie mai mare decât cel al lui David. David este o imagine a Domnului Isus ca Împăratul respins. Solomon este o imagine a Domnului Isus ca Prinț al păcii. Sub guvernarea Sa va fi ridicată Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și timp de 1000 de ani va exista pace pe pământ. Cu dorința sa, Benaia prevede o perioadă de pace. Dar Benaia nu doar meditează. La ridicarea acestei Împărății a păcii el chiar este participant, exact așa cum a fost la ridicarea împărăției lui David. De aici putem iarăși să învățăm mult.

Împărăția lui Dumnezeu încă nu este acum ridicată vizibil pe pământ, dar ea există deja în viața oamenilor care se supun de bunăvoie Domnului Isus. Aici poate Duhul Sfânt să producă: dreptate, pace și bucurie (Romani 14.17). Toate elementele care stau în calea acestui fapt trebuie să fie eliminate. În acest sens, Benaia oferă din nou un exemplu impresionant în 1 Împărați 2, prin aceea că el elimină trei vrăjmași: Adonia, Ioab, Șimei (1 Împărați 2.13-25,28-34,36-46).

La începutul guvernării lui Solomon, Adonia încearcă să acapareze puterea într-un mod perfid. Solomon îi recunoaște intențiile. De data aceasta, Adonia și-a pierdut dreptul la viață. Solomon i-a dat poruncă lui Benaia să-l omoare pe Adonia (1 Împărați 2.25). Nimeni altcineva decât Benaia nu era mai potrivit să-l omoare pe acest insurgent egoist. El n-a acționat ca un călău insensibil, ci ca unul care împărtășea aversiunea lui Solomon în fața răului și a îndeplinit o astfel de judecată dreaptă. Și Ioab, care îl urmărea pe Adonia în răzvrătire sa, a avut parte de aceeași soartă. Astfel, el are parte de dreptate pentru modul josnic de a proceda într-o perioadă de pace, despre care David i-a vorbit fiului său (1 Împărați 2.5). Executorul acestei sentințe este din nou Benaia (1 Împărați 2.34). În al treilea caz vedem că nu numai faptele greșite vor fi judecate, ci că și cuvintele greșite își primesc răsplata (Matei 12.37). Pentru aceasta ai un exemplu în sentința asupra lui Șimei. Și despre el i-a vorbit David fiului său (1 Împărați 2.8,9). Șimei l-a blestemat pe David. Cu toate că merita moartea, îi fusese arătată îndurare. Dar o faptă de neascultare dovedește că Șimei nu prețuiește această îndurare. Solomon i-a poruncit lui Benaia să-l omoare și pe el (1 Împărați 2.46a).

Ca rezultat al modului de a proceda al lui Benaia se spune: „Și împărăția s-a întărit în mâna lui Solomon” (1 Împărați 2.46b). Și în aceasta poți să-i semeni lui Benaia. Cum am spus deja, pentru noi, Domnul Isus este Prințul păcii. Pace adevărată în viața noastră și în adunările locale poate să existe numai dacă la porunca Sa condamnăm răul din noi și din adunare. Pentru aceasta îți este dată sabia Cuvântului (Evrei 4.12,13; Efeseni 6.17). Știi s-o folosești ca Benaia împotriva dorinței de putere (Adonia), împotriva năzuinței după propriul avantaj pe socoteala altora (Ioab) și a unor cuvinte care înseamnă un blestem asupra Domnului Isus (Șimei)?

Pentru ultima dată se citește despre Benaia în 1 Împărați 4 (1 Împărați 4.4). El este caracterizat acolo ca unul dintre comandanți. El este între timp comandant-șef peste toată oștirea. În această funcție l-a numit Solomon după ce îl omorâse pe Ioab (1 Împărați 2.35). Încă o promovare a lui Benaia. Ce carieră a făcut acest om! El personal n-a năzuit după ea și nici n-a cerut-o. Ea i-a fost mereu acordată de împăratul căruia i-a slujit cu credincioșie. Prin aceasta, el face acum parte dintr-o societate care este o radiație a maiestății și a slavei lui Solomon. În aceasta există o minunată aplicație. Domnul Isus vine în curând pentru a ridica Adunarea. După aceea va apărea în slavă pe pământ, ca să guverneze ca Prinț al păcii. În ziua aceasta va fi glorificat în sfinții Săi și va fi admirat

în toți cei care au crezut ([2 Tesaloniceni 1.10](#)). Slava, care va fi vizibilă în fiecare dintre noi, este slava Sa. Dar măsura slavei depinde de credințioșia cu care fiecare dintre noi I-a slujit în timpul vieții sale pe pământ. Baza stă în biruințele pe care le-ai obținut, ca Benaia, în timp ce ai urmat un Împărat respins. Cât de mult din slava Sa vei radia în curând? Cât de mult posibil? Prin urmare, intră în luptă!

Rugăciune: Doamne Isuse, mulțumesc pentru ceea ce ai lucrat în viața lui Benaia! Mulțumesc pentru lecțiile pe care ai vrut să mi le predai prin aceasta! Mulțumesc că în curând vei fi glorificat în toți aceia care Îți aparțin! Te rog – potrivit cu ce spune Cuvântul în 2 Tesaloniceni 1.11,12 – ca Dumnezeu să împlinească în mine cu putere lucrarea credinței, ca Numele Tău să fie glorificat în mine!

Tradus de la: <https://www.kingcomments.com/de/themen/verschiedene-themen/benaja-einer-der-helden-davids>